

arbejdsområde, som efter regeringens egne oplysninger har opbakning fra 13 ud af 15 lande?

Hvis disse 13 lande vælger at gøre politisamarbejdet overstatsligt, må jeg altså bede ministeren om at forholde sig til, hvordan det påvirker Danmarks mulighed for at deltage i Europolkonventionen på et mellemstatsligt niveau.

Justitsministeren (Frank Jensen):

På hr. Keld Albrechtsens spørgsmål vil jeg svare: Ja, kontroludvalget for de to danske efterretningstjenester – som det jo populært kaldes – vil selvfølgelig kunne spørge PET, hvordan man hos PET benytter de kilder, som man har fra bl.a. det samarbejde, som finder sted inden for Europol, på samme vis som kontroludvalget jo også spørger PET, hvordan man i øvrigt samarbejder i andre internationale fora, når det drejer sig om efterretningsspørgsmål.

Og igen til hr. Kristian Thulesen Dahl: Det kan godt ske, at hr. Thulesen Dahl er velinformeret om, hvad der i øjeblikket foregår på regeringskonferencen, men jeg skal blot sige, at det er ikke den debat, der foregår her i dag; der foregår en debat om at tage stilling til en helt klar konvention om Danmarks tilslutning til Europol.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det skal blive min sidste korte bemærkning.

Jeg skal garantere justitsministeren, at disse spørgsmål vil blive stillet under udvalgsarbejdet, og at man i ministeriet kommer til at svare på, hvordan Danmarks situation bliver, hvis de andre lande ønsker at gøre samarbejdet overstatsligt, for det er min vurdering, at de ønsker det, og i Edinburgh-Afgørelsen har Danmark jo netop sagt, at de andre lande har den mulighed, vel at mærke hvis Danmark kan undgå det.

Og jeg må bare tage ministerens besvarelse her i dag som udtryk for, at ministeren reelt ikke kan svare på, hvordan Danmarks situation vil være i den situation, og det forstår jeg godt, for hvis de 13 lande gør det overstatsligt, vil det for mig at se være ret kaotisk at fastholde, at Danmark så stadig væk kan være med i et Europolarrangement på et mellemstatsligt grundlag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk nej til operative beføjelser i Europol.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Søren Søndergaard (EL).

(Fremsat 18/2 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Også denne debat vil jeg indlede med at sige, at jeg ikke har nogen intentioner om at komme ind på regeringskonferencens resultater med hensyn til det retlige samarbejde. Men når det er sagt, vil jeg dog fremhæve, at regeringen anser det for meget vigtigt, at vi konstant arbejder for en styrkelse af det internationale samarbejde med henblik på en fælles, koordineret indsats for bekæmpelse af international organiseret kriminalitet.

Regeringen har derfor hilst det velkomment, at der i EU er nedsat en særlig gruppe på højt niveau, der skal udarbejde en samlet handlingsplan med specifikke henstillinger og en realistisk tidsplan, for så vidt angår bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Fra dansk side er det Rigsadvokaten, der repræsenterer Danmark i den gruppe på højt niveau, og fra dansk side er der udarbejdet en note til det hollandske formandskab om de emner, som gruppen skal fokusere på i sit videre arbejde.

Som det fremgår af denne note, er vi fra dansk side åbne over for at give Europol nogle operativt prægede støttefunktioner. Samtidig fremgår det af noten, at Danmark er imod at tildele Europol eksekutive beføjelser i medlemsstaterne, og det har jeg også selv klart meddelt over for vores samarbejdspartnere i EU.

Konkret har vi bl.a. foreslået, at Europol efter anmodning skal kunne yde støtte i form af faciliteter og personale til operationer, som medlemsstaternes kompetente myndigheder gennemfører. Det kunne f.eks. være i forbindelse med kontrollerede narkotikaleverancer.

Der er her tale om, at medlemslandene selv anmoder Europol om støtte, og at vi derfor selv bestemmer, i hvilket omfang vi ønsker en sådan støtte fra Europol.

Videre er det nævnt, at vi også ser det som en mulighed, at Europols eksperter på begæring vil kunne yde bistand til medlemsstaternes politi- og toldmyndigheder i forbindelse med efterforskning af konkrete sager.

Som det danske forslag ser ud, er en sådan bistand fra Europol – som jeg forestiller mig kan vise sig at være meget værdifuld for de nationale politimyndigheder – betinget af, at de enkelte lande selv anmoder om den.

Endelig har Danmark anført, at Europol kan tænkes at foreslå og måske koordinere en tværnational efterforskning.

Hvorvidt medlemsstaterne vælger at tage imod et sådant forslag, vil de i den konkrete situation selv skulle afgøre hver for sig, og under alle omstændigheder vil en sådan efterforskning skulle gennemføres af de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med national ret.

Regeringen går ind for en styrket indsats til bekæmpelse af den organiserede kriminalitet, og Europol spiller i den forbindelse en central rolle.

Det vil derfor være forkert at gå imod, at Europol får den slags støttefunktioner, som jeg her har skitseret, og derfor kan regeringen selv sagt ikke gå ind for hr. Keld Albrechtsens og hr. Søren Søndergaards forslag til folketingsbeslutning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Der er jo grænser for, hvilket ordforråd man må benytte fra Folketingets talerstol, men her er vist tale om bondefangeri, for vi har netop førstebehandlet et forslag om, hvorvidt Danmark skal

tiltræde Europolkonventionen, og forslaget er altså end ikke vedtaget endnu, men til trods for det og til trods for, at der ikke har stået noget som helst om det i forslaget, er ministeren allerede nu, 5 minutter efter førstebehandlingen af det foregående forslag, i ilfart på vej videre med en udvidelse af beføjelserne i Europolsamarbejdet, således at Europol også skal have operative beføjelser.

Jeg synes, det er en kedelig tendens, at regeringen fremsætter et forslag i Folketinget om, at Danmark skal tilslutte sig Europolsamarbejdet, hvorefter ministeren 5 minutter senere går på talerstolen og siger, at det i øvrigt skal udvides væsentligt i forhold til, hvad der er lagt på Folketingets bord. Det er med et meget pænt ord bondefangeri, hr. minister.

Else Marie Mortensen (S):

Jeg skal ikke opholde mig særlig længe ved beslutningsforslaget fra Enhedslisten. Forslaget er – sådan virker det på mig – affødt af et meget bevidst ønske om at skabe og forstærke et fjendebillede, som vækker stærke følelser hos de fleste mennesker.

Med forslagsstillernes eget ordvalg så er dette fjendebillede altså et unionspoliti. Vi kan erklære os enige i, at sådan et politi vil vi ikke have. Det tror vi i øvrigt heller ikke der er særlig mange andre der vil.

Som ordfører har jeg naturligvis gennemlæst det notat, der ligger til grund for forslaget, og jeg må sige, at jeg synes, der skal megen ond vilje til for at få det resultat ud af papiret, som Enhedslisten er kommet frem til.

Hvis vi derimod læser forslaget med almindelig god vilje, så kan der da udledes nogle ting, nemlig at man ikke vil afvise en udvikling, hvor man kan give nærmere definerede, operativt prægede muligheder, uden at det må indebære eksekutive beføjelser i medlemsstaterne. Det kan vi støtte, selvfølgelig under den forudsætning – som det også er understreget gentagne gange i notatet – at det hele sker på opfordring af de enkelte medlemsstater, og at eventuelle nærmere definerede operationelle beføjelser kan afvises af hver eneste medlemsstat.

På den baggrund afviser vi forslaget og støtter den linje, justitsministeren har anlagt.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Ja, nu skrider grundlaget, og Fremskridtspartiets tilsagn om at være med til Europolkonven-

tionen skrider sandelig også, det må jeg sige. Det skal der overhovedet ikke være tvivl om. Nu begynder vi at være meget skeptiske over for, hvad det her kan medføre, og hvad det vil ende med.

Fru Else Marie Mortensen siger, at Socialdemokratiet ikke vil være med til, at der skal være et egentligt EU-politi, men at Europol skal have operative beføjelser. Hvordan havde man forestillet sig, at Europol skulle have operative beføjelser, uden at der er nogle mennesker, der er nødt til at udføre de operative handlinger? Sådanne mennesker, der udfører operative handlinger i et politisamarbejde, er politi; det er et europæisk politi. Sådan må det hænge sammen. Ellers vil der ikke være tale om operative indgreb.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg bliver nødt til at sige til hr. Tom Behnke, at der altså ikke hverken var fejlet noget ind under gulvtæppet eller stukket noget under stolen for hr. Tom Behnke og hr. Tom Behnkes folketingsgruppe. Og selv om den ikke er så stor, går jeg ud fra, at man har fulgt nogenlunde med i, hvad der foregik på Det Europæiske Råds møde i Dublin i december måned, hvor det her var et tema. Det var også et tema i den danske presse. Det har også efterfølgende været et tema, at der var indgået en aftale om, at man skulle søge at give Europol nogle operative beføjelser.

Det har jeg så efterfølgende på den danske regerings vegne forsøgt at udfylde i den note, som hr. Tom Behnke i øvrigt har modtaget som medlem af Folketingets Retsudvalg, og som i øvrigt også er sendt til Folketingets Europaudvalg i forbindelse med min deltagelse i det uofficielle justitsministerrådsmøde i Haag for en god måneds tid siden.

Heraf fremgik det, at det, der er operativt, er, at hvis dansk politi i en konkret sag i efterforskningen af international kriminalitet – det kan være narkoleverancer, det kan være den versonende rockerkrig, det kan være mennesketransporter – har brug for nogle eksperter, der kender til det mønster, som den kriminelle gruppe har, kan man kalde dem til sig og holde møder med dem og rådføre sig med dem om, hvordan man pågriber den type af kriminelle organisationer, som man arbejder med.

Men det hele foregår på baggrund af, at det er danske politimyndigheder, der efterspørger støtte. De har ingen eksekutive beføjelser, de kan ikke anholde, de kan ikke operere i Dan-

mark som myndigheder, men de kan alene blive tilkaldt til støttefunktioner for dansk politi, når dansk politi har med grænseoverskridende kriminalitet at gøre.

Jeg håber med disse ord at have tilbagevist den mistænkeliggørelse, der lå lidt i hr. Tom Behnkes indledende bemærkning om, at der her åbenbart var stukket blå i øjnene på Fremskridtspartiet. Det viser, at enten har man ikke fulgt med i timen, eller også har man ønsket at finde et halmstrå, hvormed man kunne stå af på tilslutningen til Europolkonventionen.

Bertel Haarder (V):

Venstre ser ikke som Enhedslisten spøgelse, når det gælder Europol. Vi har ikke noget imod, at Europol på forskellig vis støtter opklaringsarbejde i medlemslandene, tværtimod. Det er der hårdt brug for i betragtning af den store vækst i den internationale kriminalitet. Der er jo ikke tale om, at vi får et overstatsligt politi, der trænger ind på det nationale politis område, arresterer folk osv. Det har ministeren klart understreget.

De planer, der nævnes i bemærkningerne til forslaget, skræmmer os ikke. Vi er tilhængere af, at Europol kan give støtte til operationer og bistand til efterforskning samt eventuelt koordinere en tværnational efterforskning, hvis landene ønsker det. Det ville da være mærkeligt andet. Lad os få konventionen om Europol vedtaget i en fart, og lad os bruge det redskab, som dermed er skabt, til at gøre livet lidt vanskeligere for de utallige og voksende internationale forbryderbander, der desværre boltrer sig i den mere åbne verden, der blev skabt med kommunismens fald og demokratiets fremvækst.

Det er farligt for demokratiet, hvis det med rette kan påstås, at lovløsheden følger i frihedens spor. Kunsten i de kommende år bliver at finde balancen, så vi på den ene side sikrer borgerne effektivt mod overgreb fra offentlige myndigheder og på den anden side sikrer dem mod den frygt og den nedbrydning af respekten for retssikkerheden, som bliver følgen, hvis retshåndhævelsen svækkes.

Når retshåndhævelsen ikke kan ske alene med nationale midler, fordi forbryderbanderne i stigende grad arbejder internationalt, så må vi forlange, at myndighederne arbejder sammen over grænserne. Der er ingen fare for, at det bliver til for meget, men der er stor fare for, at det bliver til for lidt, fordi nationalismen og mistroen og de administrative barrierer stiller sig i

vejen. Jeg behøver bare at nævne Frankrig i Schengensamarbejdet for at forklare, hvad jeg mener.

Enhedslistens forslag er efter min mening endnu én bekræftelse på, at den danske venstrefløj, som tidligere stod for den internationale socialisme og kommunisme, i dag er endt i den modsatte grøft arm i arm med de nationalister, der til enhver tid skaber mistro til andre landes hensigter.

Gitte Seeberg (KF):

Jeg skal på Det Konservative Folkepartis vegne blot henvise til mit indlæg under den sag, vi netop har behandlet her i Folketingssalen, og så i øvrigt erklære mig enig med Venstres ordfører. Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil gøre det lige så kort og også under henvisning til mit indlæg under behandlingen af det foregående lovforslag: SF kan godt støtte beslutningsforslaget.

Bjørn Elmquist (RV):

Vi er lige så store modstandere som Enhedslisten af et unionspoliti med eksekutive beføjelser. Det vil ikke komme til at hedde FBI, men det kunne komme til at hedde EBI, hvis det ikke var, fordi det betyder Den Europæiske Investeringsbank, og hvis det er ånden i eller ideen med det her forslag, så kan det jo være meget godt.

Men læg nu mærke til, hvordan justitsministeren har gjort sig megen umage for at definere det begreb, som Enhedslisten i sine bemærkninger til beslutningsforslaget siger mangler en klar definition, nemlig begrebet operativt. Vi hørte justitsministeren tale om en operativt præget støttefunktion, som det enkelte land så kan bede om.

Og ud over den fortolkning, som ligger i ministerens indlæg, hvor han jo altså vender sig klart imod at tildele Europol eksekutive beføjelser i medlemsstaterne, er jeg faktisk meget, meget glad for, at den diskussion, vi har haft om civile agenter, er endt, hvor den er: Vi har under samråd i Retsudvalget fået garanti for, at der ikke vil være fremmede politifolk, som kan operere i Danmark som politiagenter.

Det, som er tilladt i forbindelse med narko-handel, eller hvad det nu kan være, med hensyn til at infiltrere forbryderbander i det kriminelle

miljø, skal gøres af danske politifolk. Ad den vej kan man altså ikke bede om en operativ støttefunktion fra Europols side. Man vil heller ikke kunne tillade i henhold til dansk lovgivning, at de kommer til at operere som civile agenter. Der kunne man jo godt forestille sig, at man kunne bruge en udlænding, som så tilfældigvis var politimand eller -kvinde et eller andet sted. Det vil man altså ikke kunne efter den gældende danske lovgivning.

Jeg håber da så også, at hr. Tom Behnke vil være lige så fast i mælet, som han var her for et øjeblik siden i sine udfald mod ministeren, når vi skal til at drøfte civile agenter, hvis det nogen sinde skulle komme op igen i Folketingssalen, for nu begynder hr. Tom Behnke måske at indse konsekvenserne af at sige ja til sådan noget.

Men fra radikal side deler vi altså modstanden imod et internationalt politi med eksekutive beføjelser i Danmark. Det skal ikke kunne lade sig gøre. Vi fastholder som ministeren, at den note, der fra regeringens side blev fremlagt, ikke lægger op til noget sådant.

Tom Behnke (FP):

Selv om hr. Bjørn Elmquist hellere vil diskutere noget andet, skal jeg forholde mig til det forslag, som er til behandling, nemlig Enhedslistens forslag. Da jeg læste forslaget igennem og forbedrede mig til i dag, var jeg af den opfattelse, at Fremskridtspartiet skulle støtte forslaget; men jeg må nok sige, at efter justitsministerens indlæg her er der overhovedet ingen tvivl om, at vi støtter Enhedslistens forslag. Det skal der slet, slet ikke være tvivl om.

Der fremgår jo klart og tydeligt både af beslutningsforslaget og af konventionen, som det er beskrevet i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at Europol ikke på noget område skal have operative beføjelser, som kan undergrave de nationale politistyrkers kompetence. Sådan havde jeg også læst konventionen om Europol, og det var på den baggrund, jeg for et øjeblik siden, da vi behandlede lovforslag nr. L 179, sagde ja til, at vi går med i Europol.

Men knap nok var den debat færdig, før ministeren kom ud med, at nu skulle man så gå meget videre, nu skulle Europol også til at have operative beføjelser i de enkelte lande. Det synes jeg er meget, meget problematisk, for så er grænsen til et egentligt europæisk politi nærmest usynlig.

Ministeren siger så, at argumentet for, at man skal have operative beføjelser, er, at det vil være

hensigtsmæssigt, at det danske politi kan tilkalde eksperter fra Europol til at vejlede sig i forbindelse med nogle sager, som skal opklares.

Men det er jo én ting, at man tilkalder nogle eksperter, som man beder om at vejlede sig. Det er jo almindelige samtaler – om det foregår via en telefax eller over telefonen eller ved, at man sidder på hver sin side af et skrivebord et eller andet sted i Danmark, er for så vidt fuldstændig ligegyldigt. Men det er jo ikke det, der ligger i det, når man taler om operative beføjelser. Operative beføjelser er operative, det er ikke vejledning, og deri ligger en meget, meget væsentlig forskel for mig at se.

Derfor kan jeg ikke se, at der er noget som helst til hinder for, at man fra dansk side siger: Europolkonventionen vil vi gerne være med til, men vi vil ikke være med til, at Europol udvikler sig til at være et egentligt forbundspoliti, et unionspoliti, i Europa. Det vil vi ikke være med til.

Og hvis man ikke vil være med til det, så er det om at stemme for Enhedslistens forslag her, så vi har en klar garanti for, at Danmark ikke vil være med til, at vi får et egentligt unionspoliti.

Men når regeringspartierne afviser Enhedslistens beslutningsforslag, og når Venstre og De Konservative afviser det, så må det jo implicit betyde, at man ønsker at bevæge sig videre frem imod et egentligt unionspoliti. Sådan er det. Enhedslisten siger: Stop, vi vil ikke have et unionspoliti. Når man så stemmer dette forslag ned, må det alt andet lige betyde, at regeringen arbejder på, at vi skal have et unionspoliti. Sådan læser jeg den politiske debat.

Jeg er utrolig ked af, at det har udviklet sig på den måde. Jeg synes, det var godt, at vi fik Europolkonventionen. Jeg synes, det, der ligger i Europolkonventionen, er godt, og det støtter vi i Fremskridtspartiet; men vi vil sandelig ikke være med til, at vi får et unionspoliti, og vi vil ikke være med til, at Europol får operative beføjelser i Danmark, ikke på vilkår.

Derfor støtter vi Enhedslistens beslutningsforslag to hundrede og ti procent.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det overrasker ikke Dansk Folkeparti, at Enhedslistens beslutningsforslag, som er til behandling her i dag, bliver stemt ned af det store flertal. Det, der overrasker os, er, at det kan komme bag på nogen, at situationen er sådan.

Det har selvfølgelig hele tiden ligget i kortene set med vores øjne, at ideen med Europol er at udvikle et egentligt EU-politi med operative beføjelser. Spørgsmålet er så bare, som det jo er i så meget af den EU-debat, vi har, hvor store skridt man kan tage på hvilke tidspunkter.

Det er klart, at der er nogle partier, der er meget glade for at kunne få støtte til hver enkelt skridt, jo større, desto bedre. Derfor er vi selvfølgelig fra Dansk Folkepartis side meget tilfredse med, hvis denne debat medfører, at mindretallet imod bl.a. Europolkonventionen bliver større, end det var for i dag, det ville naturligvis glæde os meget – også fordi der jo er nogle bestemmelser om, hvor stort flertallet i Folketinget skal være, for at vi kan vedtage og ratificere en aftale, hvis den indebærer afgivelse af suverænitæt. Det er i særdeleshed af den grund, det naturligvis glæder os, at mindretallet måske ser ud til at kunne vokse efter dagens debat.

Jeg sagde under debatten om Europolkonventionen, at hvis dette beslutningsforslag om at sige nej til operative beføjelser til Europol blev vedtaget, ville det naturligvis gøre det lidt mere spiseligt for os, at et flertal ønsker at acceptere Europolkonventionen. Men at et flertal nu, som jeg også forventede, afviser Enhedslistens forslag, styrker bare min og Dansk Folkepartis mistanke om, hvad meningen egentlig er med Europol.

Så skal jeg blot slutte med at sige, at vi fra Dansk Folkepartis side selvfølgelig bakker Enhedslistens beslutningsforslag 100 pct. op, og at det vil glæde os, hvis der er flere, end det umiddelbart ser ud til, der vil gøre det samme, så vi får pillet ideen om, at Europol skal have operative beføjelser, ud.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak til SF, Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti for støtten til forslaget, og jeg håber meget, at det også vil betyde, at alle de fire partier, som har tilkendegivet deres støtte til forslaget, i det mindste kan blive enige om at forlange af regeringen, at lovforslaget vedrørende Europolkonventionen ikke må gennemføres, så længe spørgsmålet om operative beføjelser er uafklaret.

Når jeg siger det, skyldes det selvfølgelig, at det kan få betydning, hvor mange mandater der vil være til stede ved en afstemning om lovforslaget om Europolkonventionen, set i relation til grundlovens regler. Det er jo sådan, at det hol-

landske formandskab i EU har fremlagt et forslag på regeringskonferencen, hvor man bl.a. foreslår, at der i det politimæssige samarbejde skal kunne vedtages fælles aktioner med operationelt samarbejde. Man går endog så vidt som til at foreslå, at Rådet skal kunne fastsætte betingelser for politimyndighedernes forfølgelse af mistænkte over grænsen og udførelsen af politiopgaver. Det hollandske forslag er så vidtgående, at den danske regering endnu ikke har sagt ja til det, men vi ved jo, at den danske regerings position på regeringskonferencen er stadig vigende på det område.

Hollands forslag vedrørende Europol er helt konkret, at Europol skal kunne anmode medlemsstaterne om at bistå med de sager, Europol tager op. Det er altså en helt anden formulering end den, som regeringen og hr. Elmquist – var det vistnok – var fremme med. Jeg tror, det var ministeren, der fremstillede det, som om Europol kun kommer ind i billedet, når et medlemsland anmoder om det, men det er en misforståelse. Sådan ser det store flertal af regeringerne på regeringskonferencen ikke på det, naturligvis ikke. Det er meningen, at Europol skal tillægges en aktiv funktion og kunne gå til medlemslandene og sige: Nu skal I være med i dette projekt.

Jeg tror, at hvis den danske regering virkelig lever i den illusion, ministeren redegjorde for for et øjeblik siden, vil den vågne op til en slem forskrækkelse, når regeringskonferencen nærmer sig sin afslutning. Men det kan jo være, der lå det i ministerens bemærkninger, at Danmark er rede til at nedlægge veto på regeringskonferencen i dette spørgsmål, og det vil jeg da gerne have opklaret.

Det ligger også i det hollandske forslag, at der skal etableres et tæt samarbejde mellem Europol og et netværk af nationale embedsmænd i de enkelte lande. Vi kommer i udvalget tæt ind på, hvad der ligger i udtrykket operationelle beføjelser, og jeg vil gerne sige til hr. Bertel Haarder, som talte om den internationale solidaritet, der har været venstrefløjens kendemærke – og jeg kan oplyse, at det vil også være tilfældet i fremtiden – at vi har gjort rede for i bemærkningerne, at vi ønsker et samarbejde mellem politimyndighederne på tværs af grænserne om bekæmpelse af bl.a. narkokriminalitet, hvidvaskning af penge, økonomisk kriminalitet og den slags ting.

Jeg besøgte, som jeg allerede nævnte under den foregående debat, sammen med Europaud-

valget Europols hovedkvarter i Haag i sidste uge. Her fik vi beskrevet, hvordan arbejdet foregår i dag i Europols narkoenhed. I dag er det et mellemstatsligt samarbejde, som rent faktisk fungerer og er i stand til bl.a. i samarbejde med Danmark at indsamle de oplysninger, som er nødvendige for at holde narkokriminalitet under national kontrol, men uden at der er tale om overnationalt beføjelser eller operationelle beføjelser. Det er altså helt på Danmarks betingelser.

Jeg måtte erkende under besøget dernede, at den mellemstatslige måde, samarbejdet foregår på i øjeblikket, er der faktisk en del fornuft i. Men nu vil man ødelægge det ved at lave denne glidebane mod det overstatslige samarbejde, og det synes jeg hr. Bertel Haarder skulle tage i betragtning. For hvad er det, man vil opnå? Der er ingen saglige, rationelle eller politimæssige årsager til at gøre det. Det er kun et ideologisk betinget ønske, det er kansler Kohls ønske om at nå frem til et unionspoliti. Hvis man kun ser på det rent saglige og politimæssige, kunne tingene klares med den samarbejdsform, vi allerede har i dag, og det synes jeg man skulle prøve at holde sig efterretteligt.

Jeg havde egentlig en fornemmelse af, at det også var den danske regerings oprindelige linje, da regeringskonferencen startede. Dengang sagde man: Politisamarbejdet skal være mellemstatsligt, der må ikke komme dette overstatslige element ind. Det sagde man fra regeringens side, da regeringskonferencen startede, og regeringen bedyrede, at den ville stå fast på det. Men nu skrider det altså, og så må vi jo i resten af indeværende folketingssamling forsøge at overbevise regeringen om, at vi i hvert fald skal tage os bedre tid. Den danske befolkning har krav på oplysning om, hvad det er, der foregår, og krav på en fuldstændig belysning af konsekvenserne, inden vi haster noget som helst igennem.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Helge Sander):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 19. marts 1997, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 20.09
